

شدرستی خانواده

فصل ۳

سالم غذا خوردن را آغاز کنید تازندگی بهتری داشته باشید

تندرستی خانواده

به عنوان یک زوج، رویای مشترک شما، داشتن خانه، برنامه ریزی برای فرزندان و فراهم آوردن مقدمات لازم برای به وجود آوردن محیطی شاد و سالم برای زندگی در کنار اعضای خانواده است.

تغذیه سالم یکی از اصلی ترین مصالح در ساخت خانواده ای نیرومند و سالم است. تغذیه مناسب به شما اجازه می دهد تا نیازهای روزانه بدن تان را تأمین کنید؛ در حالی که پشت گوش انداختن کمبودهای تغذیه ای یا افراط در مصرف غذا، می تواند خطر ابتلا به بیماری های مرتبط با رژیم غذایی را به شدت افزایش دهد. تغذیه سالم، باعث لذت بردن از زندگی در کنار اعضای خانواده و تأمین انرژی لازم برای کار و تلاش روزانه می شود.

تغذیه سالم به شما و همسرتان اطمینان خاطر می دهد که می توانید فرزندان سالمی داشته باشید. در دراز مدت، تغذیه سالم به همراه مراقبت های پر شکی، از افزایش وزن، ابتلا به چاقی و بیماری های مزمن و حاد و یا خدای ناکرده، مرگ زود هنگام شما و اعضای خانواده پیشگیری می کند.

تغذیه مناسب، همراه با ورزش منظم، آرامش روانی و عبادت، عناصر مورد نیاز و اساسی برای داشتن جسم و روان سالم است. زمانی که سالم و سرحال هستید، پرتوی از جاذبه و آرامش ساطع می کنید. سلامت، قدرتی فوق العاده به شما می دهد تا از زندگی خود لذت ببرید.

تندرستی، شما را به فردی خوش بین، مثبت و با اعتماد به نفس بدل می کند.

اعضای یک خانواده سالم، هنگام غذاخوردن، تفریج، عبادت و کارهای مفید، شاد هستند. تعامل یعنی ارتباط و اتصال اعضای خانواده به یکدیگر، به آنها کمک می کند تا آسان تر با چالش های زندگی مقابله کنند.

وینی چی، متخصص تغذیه معتقد است: «چیزی به عنوان غذای خوب یا بد وجود ندارد. تغذیه سالم به معنی مصرف متعادل موادغذایی است.»

طراحی برنامه تغذیه روزانه بر اساس هرم غذایی

دنبال کردن هشت پیام اصلی این دستورالعمل می‌تواند

تندرست بمانید...

باید به خاطر خود و خانواده تندرست باشیم و تندرست بمانیم، وزن بدن مان را در حد طبیعی نگه داریم؛ از عادت‌های بدمنتند سیگار کشیدن پیرهیزیم، به اندازه کافی بخوابیم، مصرف فست فود، چربی و مواد غذایی پر کالری را تا حد ممکن کاهش دهیم، ورزش کنیم و خلاصه از روش زندگی سالم پیروی نماییم.

برای تغذیه سالم نیازی به کسب دانش‌های پیچیده نیست. تغذیه سالم به معنی پیروی از

- عادت‌های غذایی مناسب و تصمیم‌گیری آگاهانه در مورد استفاده از مواد غذایی است. دستورالعمل‌های کشوری رژیم غذایی، راهنمای اولیه و ضروری برای تغذیه سالم هستند. این دستورالعمل‌ها در وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی به منظور کمک به بهبود الگوی تغذیه شهروندان طراحی شده‌اند.
- (۱) استفاده از مواد غذایی گوناگون
- (۲) حفظ وزن بدن در حد متعادل
- (۳) افزایش مصرف غلات کامل و حبوبات
- (۴) کاهش مصرف چربی و روغن‌ها
- (۵) کاهش مصرف نمک
- (۶) کاهش مصرف شکر
- (۷) تغذیه نوزاد با شیر مادر
- (۸) نوشیدن روزانه دست کم هشت لیوان آب

استفاده از مواد غذایی گوناگون

آیا تغذیه شما صحیح است؟

از مواد غذایی سطح ۴ کمتر بخورید. سطح ۴، چربی‌ها، روغن‌ها و نمک را شامل می‌شود. مواد قندی نیز سرشار از کالری هستند. غذاهای این گروه را باید کم مصرف کنید.

از مواد غذایی سطح ۳ به میزان متعادلی مصرف کنید. سطح ۳ شامل ماهی، گوشت قرمز، مرغ و حبوبات است. این مواد غذایی سرشار از پروتئین، ویتامین‌های B، آهن و روی هستند. حبوبات مثل سویا و مشتقات آن، لوبیا قرمز و دال عدس، سرشار از فیبر و منیزیم هستند. شیر و لبیات - به جز کره و خامه - منابع ضروری کلسیم و پروتئین هستند.

از مواد غذایی سطح ۲ بیشتر میل کنیدا سطح ۲ شامل میوه‌ها و سبزیجات می‌شود. این مواد غذایی، سرشار از ویتامین‌ها، مواد معدنی و فیبر هستند. هر روز مقدار زیادی را از آنها میل کنید.

اکثر موقع، مواد غذایی سطح ۱، غذای اصلی است. مواد غذایی سطح ۱ شامل غذاهایی مثل برنج، نودل، نان، غلات و سبیل زمینی است که غذای اصلی ما را تشکیل می‌دهد. این مواد غذایی سرشار از کربوهیدرات، پروتئین، ویتامین‌ها، مواد معدنی و فیبر هستند. به طور کلی، این مواد غذایی، چربی‌اند کی دارند.

رژیم غذایی شما باید شامل غذاهای متنوعی از سطوح چهارگانه هرم غذایی باشد و براساس سن و فعالیت جسمی شما تنظیم شود. برای مثال، اگر زن و در شرف بچه دار شدن هستید، برای حفظ استحکام استخوان‌ها به مقدار بیشتری کلسیم و آهن نیاز دارید. کلسیم، از غذاهایی مانند سبزیجات سبز تیره برگی شکل، شیر و لبیات و آهن از غذاهایی مانند تخم مرغ، جگر، گوشت و انواع لوبیا و سبزیجات تأمین می‌شود.

غذاهای گوناگون از مواد مختلفی مانند کربوهیدرات‌ها، پروتئین‌ها، مواد معدنی چربی‌ها، ویتامین‌ها، مواد معدنی و فیبرها تشکیل شده‌اند. یک نوع غذا، هرگز نیازهای تغذیه‌ای روزانه بدن انسان را تأمین نمی‌کند. مصرف غذاهای گوناگون، بهترین راه برای کسب اطمینان از تأمین نیازهای تغذیه‌ای بدن است.

شما می‌توانید براساس هرم غذایی، با خوردن ترکیبی از مواد غذایی، نیازهای تغذیه‌ای روزانه بدن خود را تأمین کنید. همچنین باید از مواد غذایی موجود در هر گروه غذایی، به اندازه کافی در رژیم غذایی خود بگنجانید تا رژیم سالم و متعادل داشته باشید.

غذاهای، براساس مواد معدنی به چهار گروه تقسیم شده و در سطوح مختلف هرم غذایی جای گرفته‌اند. غذاهایی که روزانه خورده می‌شوند باید بیشتر، از پایین هرم و کمتر از بالای آن باشند.

با فعالیت جسمی و مصرف معقول مواد غذایی، می‌توان وزن بدن را در حد متعادل نگه داشت

کاهش وزن و حفظ آن در حد طبیعی، می‌تواند از ابتلای شما به بیماری‌های مزمن مانند بیماری‌های قلبی، سکته مغزی، دیابت و فشار خون بالا پیشگیری کند. با این وجود، کاهش وزن بیش از حد نیز سبب بروز مشکلات جسمی و روحی متعادل می‌شود. وزن مناسب بدن خود را با شاخص توده بدنی (BMI) (بسنجید: برای محاسبه شاخص توده بدنی باید وزن خود را به کیلوگرم بر قد به توان ۲ به متر تقسیم نمایید.

وزن مناسب بدن خود را با شاخص توده بدنی (BMI) (اندازه گیری کنید:

$$\text{شاخص توده بدنی} = \frac{\text{وزن (کیلوگرم)}}{\text{قد (متر)} \times \text{قد (متر)}}$$

حالا شاخص توده بدنی خود را با جدول زیر مقایسه کنید:

خطر بروز مشکلات جسمی	شاخص توده بدنی (کیلوگرم/مجذور قد)	طبقه‌بندی
اندک (اما خطر بروز مشکلات بالینی زیاد است.)	کمتر از ۱۸/۵	کم بودن وزن
متوسط	از ۱۸/۵-۲۴/۹	وزن طبیعی
زیاد	از ۲۵-۲۹/۹	اضافه وزن
بحراتی	به بالا ۳۰	چاق

چربی شکمی، عامل مهمی در افزایش خطر ابتلا به بیماری‌های مزمن و خطernak است. شما می‌توانید با فعالیت‌های جسمی، ورزش و تغذیه سالم، وزن خود را متعادل نگاه دارید. ورزش، فعالیت‌های جسمی و تغذیه سالم را باید در دراز مدت و با نظم پی‌بگیرید.

یک سوال مهم: همواره این سوال مهم را در مورد خود و اعضای خانواده پرسید: چگونه می‌توانم وزن خود را در حالت عادی نگه دارم؟ آیا وزن بدن من طبیعی است؟ اگر وزن شما به نسبت قد شما زیاد است، یا اضافه وزن دارید یا چاق هستید.

نمودار کالری	غذاها	میزان انرژی (کالری هر ۱۰۰ گرم)
آرد گندم سبوس دار	نان سفید	۳۴۰
برنج قهوه ای	شیر خام	۳۶۰
گره	پنیر	۶۵
گوشت	پنیر	۷۹۰
ماهی	گردو	۴۲۵
سبز زمینی	گلدم پیچ	۶۸۸
پرتقال	شکر سفید	۲۷۳
کلم پیچ	۱۷۵	۷۰
	۹	۳۷
	۳۹۵	

مثال هایی از یک واحد غذا:

یک تکه کوچک ران مرغ، یک تکه کوچک ماهی، یک تکه گوشت بدون چربی، دو عدد تخم مرغ، یک لیوان شیر، یک لیوان ماست، نصف لیوان حبوبات پخته

مثال هایی از یک واحد غذا:

یک برش نان سبوس دار، ۴۵-۶۰ گرم پنیر، یک لیوان شیر یا ماست

مثال هایی از یک واحد سبزی ها:

یک و نیم لیوان سبزیجات برگ سبز و ساقه های گیاهی پخته شده، یک و نیم لیوان میوه ها یا سبزیجات پخته شده، یک لیوان سبزی های خام برگدار، نصف لیوان سبزی های پخته شده یا خام خرد شده، یک عدد گوجه فرنگی یا هویج یا خیار متوسط

مثال هایی از یک واحد میوه:

نصف لیوان آب میوه، یک موز، پرتقال و سبز کوچک

برای حفظ تندرسی به مکمل نیاز دارم؟

صرف روزانه مواد غذایی گوناگون، براساس دستورالعمل هرم غذایی، می‌تواند انرژی و مواد مغذی مورد نیاز بدن را تأمین کند. بنابراین، در صورت تغذیه مناسب، مصرف مکمل‌ها بیویژه برای افرادی که تازه ازدواج کرده‌اند ضرورتی ندارد. مکمل‌ها تنها برای افرادی که به علت کودکی، بارداری، سالماندی و گذراندن دوره نقاوت باید برخی الزامات تغذیه‌ای را رعایت کنند، مناسب است.

در این موارد، مکمل‌ها توسط متخصص تغذیه و پزشک تجویز می‌شوند.

صرف مقادیر بیش از اندازه مکمل‌ها به خصوص در کودکان می‌تواند تأثیر منفی بر بدن بگذارد. باید به خاطر داشت مکمل‌ها نباید به جای وعده‌های اصلی غذا یعنی صبحانه، نهار و شام مصرف شوند. به عبارت دیگر، مصرف مکمل نباید بهانه‌ای برای عادت‌های بد غذایی، مثل حذف یک وعده شود.

بیشتر حبوبات، غلات، میوه و سبزی بخورید

این خوردنی‌ها حاوی مقادیر بالای کربوهیدرات، ویتامین، فیبر و سایر موادی هستند که برای تندرسی بدن ضروری است. فیبر، عملکرد روده را بهبود می‌بخشد و علایم و نشانه‌های یبوست و همورویید را کاهش می‌دهد. این ماده، همچنین خطر بروز بیماری قلبی و انواع سرطان‌ها را به شدت کم می‌کند. غلات شامل ذرت، گندم، جو و همچنین برنج، منابع به صرفه و سرشار از انرژی و پروتئین هستند.

غلات، مملو از مواد مغذی مانند آهن، فسفر، تیامین یا ویتامین B1، ریبوфلافوین یا ویتامین B2، نیاسین یا ویتامین B3 و فیبر هستند. حبوبات، شامل لوبيا، نخود و عدس بوده، سرشار از پروتئین، کربوهیدرات، فیبر و ویتامین‌های گروه B هستند. دانه‌های سویا منبع مهم تأمین پروتئین هستند. آنها در شکل‌های مختلف مثل شیر سویا، توفو و پروتئین گیاهی در دسترس قراردارند.

میوه‌ها و سبزیجات، سرشار از ویتامین‌های A، C و فیبر هستند. با مصرف روزانه میوه‌ها و سبزیجات، نیاز بدن به ویتامین‌های A، C و فیبر تأمین می‌شود. سبزیجات با برگ سبز، سرشار از ویتامین A هستند. سبب، پرتقال و انبه منابع غنی ویتامین C می‌باشند. میوه‌ها و سبزیجاتی که حاوی اسید فولیک هستند عبارتند از: سبزیجات با برگ سبز، ذرت، آب پرتقال و نخود.

تغذیه سالم: یک هدف مهم در خانواده

تغذیه سالم را در خانواده به یک «هدف مهم» تبدیل کنید. با استفاده از هرم غذایی، وعده‌های غذایی خود و اعضای خانواده را براساس نیاز روزانه به مواد معدنی، ویتامین‌ها و انرژی، برنامه ریزی کنید. همیشه سبزیجات تازه خریداری کنید و آنها را بیش از اندازه نپزید. کتاب بخوانید و با متخصص تغذیه مشورت کنید تا اطلاعات لازم را برای تغذیه سالم کسب نمایید. خانم‌ها مراقب باشید! سلامت خانواده در دستان شماست.

- شما می‌توانید با مطالعه و اجرای دقیق نکات زیر، از مصرف بیش از اندازه چربی‌ها جلوگیری کنید:
- غذاهایی را انتخاب کنید که چربی و کلسترول کمی دارند.
- هنگام آشپزی، از مقدار اندکی روغن استفاده کنید.
- برای پخت و پز، از روغن زیتون استفاده نمایید.
- گوشت بدون چربی و مرغ پوست کنده مصرف کنید.
- از چربی‌هایی مانند کره، مارگارین و همچنین سس سفید به میزان اندک استفاده کنید.
- برای پخت و پز، بجای سرخ کردن، از روش‌های گریل، مایکرو ویو و کبابی کردن استفاده کنید.
- مصرف غذاهایی مانند سیرابی را که به طور طبیعی، کلسترول بالایی دارند، محدود کنید.

پیشگیری از افزایش کلسترول و چربی با انتخاب و پخت غذاهای کم چرب

چربی‌های خوراکی برای تندرستی ضروری اند؛ چون حاوی اسیدهای چرب ضروری و ویتامین‌های محلول در چربی شامل ویتامین‌های A, E, D و K هستند و به جذب این نوع ویتامین‌ها و بهبود طعم، مزه و عطر غذا کمک می‌کنند. اما افزایش مصرف چربی‌های خوراکی می‌تواند تأثیر مخربی بر تندرستی بدن بگذارد.

چربی‌های اشباع شده و هیدروژنه سبب افزایش کلسترول بد خون و خطر ابتلا به بیماری‌های قلب و عروق می‌شوند. حتی مصرف متوسط چربی‌های اشباع شده در زمان طولانی، می‌تواند اثرات منفی دیگری مانند افزایش خطر ابتلا به سرطان، ایجاد سنگ کیسه صفراء، سرکوب سیستم ایمنی، کاهش سطح کلسترول خوب و لخته شدن خون به همراه داشته باشد. بنابراین باید در مصرف چربی‌های غذایی اعتدال را رعایت نمود.

چربی‌رژیم غذایی باید ۲۰ تا ۳۰ درصد نیاز روزانه انرژی بدن را تأمین کند.

صرف قند را کم کنید!

کاهش مصرف قند با انتخاب درست غذاهای مصرفی، ممکن می‌شود. مواد قندی، از جمله اقلام غذایی مفید و محبوب است. این ماده غذایی ارزان قیمت است، به آسانی هضم می‌شود و انرژی لازم بدن انسان را تأمین می‌کند. با این حال، مواد قندی به غیر از کربوهیدرات‌های ساده، ماده مغذی دیگری ندارد. مصرف مقادیر زیاد مواد شیرین قندی می‌تواند سبب نارسایی تغذیه، پوسیدگی دندان، افزایش میزان تری‌گلیسیرید خون و تحریک دستگاه گوارش شود.

با استفاده از این روش‌ها از دریافت مقادیر زیاد قندها جلوگیری کنید:

به تدریج مقدار مواد قندی غذا را کم کنید.

قندی که به کیک و نوشیدنی‌ها اضافه کنید را نصف کنید.

از میوه‌های تازه یا کمپوت‌های کم قند استفاده کنید.

به قند پنهان موجود در بستنی، دسرها، نوشیدنی‌های شیرین و کیک‌ها توجه کنید.

آب بنوشید و مصرف نوشابه را تا حد امکان کاهش دهید.

بجای مواد قندی، از گیاهان و ادویه‌هایی مانند دارچین و جوز هندی برای افزایش عطر و طعم طبیعی استفاده کنید.

صرف نمک را کم کنید!

از غذاهای کم نمک استفاده کنید. سدیم، عنصری است که نقشی اساسی در عملکرد اندام‌های مختلف بدن ایفا می‌کند. با این وجود، مقدار اندکی از این ماده برای بدن کافی است و مصرف مقادیر زیاد این ماده می‌تواند سبب ابتلاء به فشار خون بالا شود.

سدیم به صورت طبیعی در برخی از غذاها و در اکثر غذاهای فرآوری و پخته شده وجود دارد. افرادی که فست فودها و کنسروها را بیش از حد مصرف می‌کنند، بسیار بیشتر از اندازه مورد نیاز، سدیم دریافت می‌کنند.

با استفاده از این روش‌ها از دریافت مقادیر زیاد سدیم جلوگیری کنید:

میوه‌ها، سبزیجات، گوشت و دانه‌های گیاهی فرآوری نشده را بسیار بیشتر از فست فودها مصرف کنید.

بجای نمک، از ادویه‌ها، ترشی‌ها و گیاهان معطر برای مزه دار کردن غذاها استفاده کنید.

سعی کنید به طعم غذاهای کم نمک عادت کنید.

در پخت و پز، از مقادیر اندک نمک استفاده کنید و هنگام غذا خوردن، نمک اضافه نکنید.

برای مصرف غذاهای حاوی نمک محدودیت قایل شوید.

برچسبی که بر روی بسته بندی مواد غذایی فرآوری شده وجود دارد را بخوانید تا از میزان سدیم آن آگاه شوید.

این علایم نشانه‌های خطر است در اولین فرصت به پزشک مراجعه کنید: تب، کاهش دمای بدن، شیر نخوردن، قادر نبودن به مکیدن، زردی به خصوص در هفته اول تولد، بی حالی دستان، استفراغ‌های مکرر و غیرطبیعی، کاهش وزن، تنفس و تنفس مشکل.

کودکان نیز به تعادل غذایی نیاز دارند

با اطلاع از این که غذای مورد استفاده فرزند شما حاوی مواد مغذی مورد نیاز بدن است، از تغذیه درست او مطمئن می‌شوید. کاهش و افزایش میزان مواد مغذی در یک غذای خاص اهمیت ندارد، چون کودک با مصرف ترکیبی از مواد غذایی، می‌تواند نسبتی تعادل از مواد مغذی را دریافت کند. هر یک از مواد غذایی از عناصر منحصر به فرد تشکیل شده است. بنابراین، بهترین راه برای تأمین مواد مغذی مورد نیاز رشد و نمو بدن فرزند شما، مصرف تعادل مواد غذایی است. یک رژیم غذایی تعادل باید از تمام گروه‌های مواد مغذی تشکیل شود.

فرزندهای شما باید بیشتر برنج و غلات بخورد تا انرژی مورد نیاز برای رشد و یادگیری را تأمین کند. کربوهیدرات‌های پیچیده، منع مناسب و کم چرب انرژی هستند.

فرزندهای خود را تشویق کنید بیشتر، میوه و سبزی که سرشار از ویتامین، مواد معدنی و فیبر هستند بخورد. وجود ویتامین‌ها و مواد معدنی برای حفظ عملکرد مناسب اندام‌های بدن ضروری است. فیبر از ابتلای فرزند شما به بیوست و بعضی عوارض و بیماری‌های دیگر پیشگیری می‌کند.

گوشت بدون چربی، ماهی، مرغ، تخم مرغ و لوبیا سرشوار از پروتئین هستند و نقش اساسی را در تولید بافت‌های سلولی بدن کودک در حال رشد ایفا می‌کنند. به یاد داشته باشید مصرف حدائقی دو و عده شیر یا محصولات لبنی به منظور تأمین کلسیم مورد نیاز برای رشد و نمو استخوان‌ها و دندان‌ها ضروری است.

همچنین مصرف اندک قند، چربی، روغن و نمک را فراموش نکنید. در کودکان نیز مشابه بزرگسالان، چربی‌ها و روغن‌ها از منابع مهم اسیدهای چرب ضروری و ویتامین‌های محلول در چربی هستند. نمک و سدیم ماده مغذی محسوب می‌شوند و دارای نقش اساسی در عملکرد مناسب عضلات و قلب و عروق هستند. قند نیز منبع انرژی است؛ اما مصرف بیش از اندازه چربی، روغن، نمک و قند می‌تواند به از دست رفتن اشتها و بروز بیماری‌های گوناگون منجر شود.

نوشیدن روزانه مقادیر فراوان آب

آب، سبب بهبود عملکرد اندام‌های مختلف، هضم و جذب غذا، دفع مواد زاید، تنظیم درجه حرارت بدن و روان ساختن مایعات بدن می‌شود. بدن، روزانه بین یک تا دو لیتر آب، از طریق ادرار، مدافعه، تعريق و بخار آب از ریه‌ها از دست می‌دهد. برای پیشگیری از کم آب شدن بدن، روزانه بین ۶ تا ۸ لیوان آب بنوشید. به خاطر داشته باشید زمانی که احساس تشنگی می‌کنید، آب خوردن را به تأخیر نیندازید.

آب زندگی است

هفتاد درصد بدن انسان، از آب تشکیل شده است. اندام‌های بدن برای عملکرد صحیح، به آب نیاز دارند. انسان بدون آب، پس از سه روز جان می‌دهد. بدن به طور مداوم از طریق تعريق، ادرار و مدافعه و دفع نا محسوس از طریق ریه‌ها، آب از دست می‌دهد. اگر بدن، آب زیادی از دست بدهد و نتواند آن را جایگزین کند مواد مضر در خون افزایش یافته، حتی ممکن است مشکلاتی برای فرد بوجود بیاید. گاهی ما مهمنترین و ساده ترین کارها را فراموش می‌کنیم. آب خوردن به میزان کافی را فراموش نکنید.

مادرها! بهترین غذای کودکان، شیر مادر است

شیر مادر، کامل ترین غذا برای نوزاد است. شیر مادر، حاوی همه مواد مغذی مورد نیاز برای رشد و نمو نوزادان است. این غذا، به علت دارابودن عوامل حفاظتی، ایمنی بخشی، ضد التهاب و عفونت، از نوزادان در مقابل بیماری و عفونت محافظت می‌کند. نوزادانی که با شیر مادر تغذیه شده‌اند، بسیار کمتر از همسالان شان که چنین نیستند به آرژی و بیماری‌های عفونی و غیرعفونی مبتلا می‌شوند و مرگ و میر کمتری دارند.

تغذیه نوزاد با شیر مادر، به حفظ تدریستی مادران و تحکیم رابطه میان مادر و فرزند کمک می‌کند. فرزندتان باید در ۶ ماه ابتدای زندگی، فقط از شیر مادر تغذیه کند. پس از ۶ ماهگی، علاوه بر شیر مادر، باید به او غذاهای کمکی نیز داد. در صورت امکان، باید تغذیه با شیر مادر تا ۲ سالگی و یا بیشتر ادامه بیابد.

برای داشتن تغذیه موفق با شیر مادر، به این نکات توجه کنید:

- در طول دوران بارداری، باید از نظر ذهنی آماده شوید.
- هر چه بیشتر، درباره شیردهی به نوزاد، یاد بگیرید.
- شیردهی را طی یک ساعت اول پس از تولد نوزاد در حین تماس پوستی با مادر شروع کنید.
- شیردهی به دفعات مکرر و برحسب تقاضای نوزاد انجام شود.
- هنگام شیردهی، مطمئن شوید نوزاد، بخش قابل توجهی از هاله پستان را به دهان گرفته است.
- روزانه در حد تشنگی خود مایعات بنوشید و به قدر کافی از غذاهای قندی استفاده کنید.
- با استفاده از هرم غذایی، مواد غذایی سرشار از پروتئین و کلسیم را در رژیم غذایی خود بگنجانید.
- به هیچ وجه از پستانک جهت تسکین نوزاد و یا از بطری برای تغذیه وی استفاده نکنید.

برنامه ریزی برای بچه دار شدن

■ به زنان توصیه می شود که تمام فرزندان خود را تا ۳۵ سالگی به دنیا بیاورند. پس از ۳۵ سالگی، خطر ناباروری، عوارض ناشی از بارداری و تولد نوزاد ناقص به شدت افزایش می یابد. بنابراین باید برنامه ریزی های لازم را برای بچه دار شدن پیش از این سن انجام دهید.

■ سیگار کشیدن، نوشیدن الکل و مصرف مواد مخدر خطر ناباروری، به دنیا آمدن نوزاد نارس و ناقص را به شدت افزایش می دهد. زوجین پیش از بچه دار شدن، باید عادت های ناپسند را کنار بگذارند.

■ والدین تقدیرست، فرزندان تقدیرستی به دنیا می آورند. برای داشتن فرزندانی سالم باید ورزش کنید. تغذیه زنان، پیش و در حین بارداری باید متعادل و منتشکل از کربوهیدرات ها، پروتئین ها، چربی ها، مواد معدنی و ویتامین ها باشد و از مصرف غذاهای کم کالری و رژیمی پرهیزید.

■ زنان باید با آغاز برنامه ریزی و تلاش برای بارداری، مکمل های اسید فولیک مصرف کنند. این ویتامین، شانس به دنیا آمدن نوزاد سالم را افزایش داده، احتمال سقط جنین را کاهش می دهد. این مکمل ها را می توان از داروخانه ها بدون نسخه پزشک تهیه کرد. اما زوجین، پیش از مصرف این مکمل ها باید با پزشک مشورت و از دوز مناسب برای مصرف این مکمل مطمئن شوند.

■ حداقل احتمال بارداری وقتی است که تماس منظم و مرتب وجود داشته باشد ولی در صورت محدود بودن تعداد روابط جنسی توصیه می شود از مشورت با پزشک برای تعیین زمان بیشترین احتمال بارداری بهره گیرند. وقتی زوجین قصد بچه دار شدن می کنند، در صورت وجود دوره های عادت ماهانه مرتب ۲۸ روزه، در رابطه جنسی روز سیزدهم دوره، معمولاً احتمال بارداری از هر زمانی بیشتر است. این روز دقیقاً پیش از موعد تخمک گذاری است و شانس بارداری را به نحو چشم کیری افزایش می دهد.

تصمیم کیری برای بچه دار شدن یکی از جدی ترین تصمیمات هر زوج است. بچه دار شدن، زندگی مادر و پدر را به طور کلی تغییر می دهد. هر وقت که فکر کردید می توانید فرزند خود را به خوبی مراقبت کنید، برای بچه دار شدن درنگ نکنید. بچه به خانواده ای امن نیاز دارد تا در آن رشد کند. تا زمانی که زوجین توانسته اند مشکلات روابط عاطفی خود را حل کنند، نباید بچه دار شوند.

وقتی زوجین آماده بچه دار شدن هستند، باید ابتدا مراقبت های پیش از بارداری را انجام دهند و استفاده از روش های پیشگیری از بارداری را متوقف کنند. زن و شوهرها برای افزایش شانس باردار شدن و کاستن از خطر ابتلا به بیماری ها در حین بارداری می توانند کارهای مختلفی انجام دهند.

زوجین پیش از باردار شدن زن، باید به این نکات توجه کنند:

■ از میزان استرس زندگی خود بکاهید. استرس شانس باردار شدن را به شدت کم می کند. اگر در محل کار با مواد شیمیایی، سرب و اشعه ایکس سر و کار دارید، شانس بچه دار شدن شما به شدت کم می شود. چنین زوج هایی بهتر است پیش از بارداری، با پزشک مشورت کنند.

بچه دار نشوند باید به پزشک مراجعه کنند. پزشک پس از بررسی های لازم، اگر به وجود مشکل پی برد، درمان را آغاز خواهد کرد. پزشکان برای گونه های مختلف ناباروری، درمان های متفاوتی تجویز می کنند؛ توصیه می شود زوجین، درمان ها را بطور کامل انجام دهند. زنان باید از نظر سلامت کنترل شوند تا پیش از باردار شدن، مشکلات پزشکی شان از جمله بیماری قلبی شناسایی شود.

مشکلات باروری برای مردان

سرطان پروستات

سرطان های دستگاه تناسلی مانند سرطان پروستات و سرطان بیضه عامل اصلی مرگ و میر مردان نیستند. بیش از چهار درصد مردان آسیایی به این نوع سرطان ها مبتلا می شوند. با این وجود، چنین سرطان هایی می توانند حتی مردان جوان ۲۵ تا ۳۵ ساله را مبتلا کند.

سرطان تخمدان، رحم و دهانه رحم

اکثر گونه های این سرطان ها قابل درمان و پیشگیری است؛ اما هنوز، یکی از علل مرگ و میر زنان است. پاپ اسمیر - آزمایش غربالگری برای شناسایی فرآیندهای پیش سرطانی و سرطانی است که نقش مهمی در کاهش مرگ و میر زنان به علت سرطان داشته است. حتماً با مشاوره با پزشک، به انجام این آزمایش در دوره های زمانی معین توجه نمایید.

■ اگر عادت ماهانه یک زن مرتب نیست یا کوتاه تر و بلندتر از هر ۲۸ روز یک بار است و قصد بارداری دارد، می تواند برای دانستن بهترین زمان برقراری رابطه جنسی، به پزشک مراجعه کنند. یک زن و شوهر ممکن است بالفاصله پس از متوقف کردن روش های پیشگیری از بارداری بچه دار نشوند. برخی از زوجین باید برای بچه دار شدن بین ۶ تا ۱۲ ماه تلاش کنند. با این وجود، اگر زوجین پس از یک سال تلاش

مشکلات بهداشت باروری برای زنان

سرطان پستان

به چند نکته مهم درباره سرطان پستان در زنان توجه کنید: شایع ترین سرطان در میان زنان ایرانی سرطان پستان است. یکی از علت های اصلی مرگ و میر زنان ایرانی نیز ابتلا به سرطان پستان است. ۶۰ درصد سرطان های پستان در زنان یائسه نشده نمایان می شوند.

عوامل خطرزا برای سرطان پستان

عوامل خطرزا برای سرطان پستان در زنان به این شرح است:

سالموند بودن، نوشیدن الکل و رژیم غذایی پرچرب، کم تحرکی، وجود سابقه ابتلا به سرطان پستان در میان اعضای خانواده، به ارث بردن ژن های تغییر شکل یافته. تعدادی از عوامل خطرزا مربوط به هورمون زنانه استروژن است که شامل این موارد می شود: بچه دار نشدن، بلوغ زود هنگام، یائسگی دیرهنگام.

ارزیابی خطر انتقال بیماری به فرزند

اکثر قریب به اتفاق نوزادان، سالم به دنیا می آیند؛ اما زوجین باید بدانند بیماری های خاصی مانند ایدز، هموفیلی، فیبروز کیستیک، دیسترووفی عضلانی، کم خونی داسی شکل و تالاسمی را می توانند به فرزندشان انتقال دهند.

والدین، در صورت سالم بودن نیز ممکن است حامل ژن های غیرطبیعی باشند که قادر به ایجاد مشکلات زیادی برای فرزندشان است. اگر در خانواده هر یک از زوجین، سابقه ابتلا به بیماری وراثتی وجود دارد یا نوزادی غیرطبیعی به دنیا آمده است، باید پیش از بارداری به پزشک مراجعه و با او مشورت کنند.

هنوز برنامه ریزی را آغاز نکرده اید؟

تعداد فرزندان در خانواده ها رو به کاهش گذاشته است؛ امروزه دیگر خانواده های بزرگی که ۹ یا ۸ بچه داشتند به ندرت دیده می شوند. با بالا رفتن روزافزون استانداردهای مشاغل، آموزش و پرورش و آموزش عالی، تغذیه، رفاه و تفریح، ممکن است به نظر بررسد داشتن چند بچه، قابلیت های والدین را در ارایه خدمات به فرزندان کاهش دهد.

بویژه والدین شاغل، ممکن است احساس کند قادر نخواهند بود برای برقراری ارتباط با فرزندان، زمان زیادی صرف کنند؛ اما زوجین باید برای داشتن ۲ تا ۳ فرزند برنامه ریزی داشته باشند. به این منظور، برنامه ریزی فاصله گذاری بین بارداری ها برای تضمین

بیماری های مقابله

زوجین باید به خاطر داشته باشند حتی افرادی که چارچوب خانواده را برای روابط جنسی رعایت می کنند نیز می توانند به بیماری های مقابله مبتلا شوند. عواملی که زوجین را در معرض خطر ابتلا به این بیماری ها قرار می دهد به این شرح است:

- ۱- داشتن یک یا چند شریک جنسی در گذشته
- ۲- بی اطلاعی زن یا شوهر از سابقه ارتباط جنسی یکدیگر
- ۳- تجربه برقراری رابطه جنسی توسط زن یا شوهر بدون استفاده از کاندوم

۴- عدم توجه به علایم و نشانه های بیماری در هر یک از زن یا شوهر

علایم بیماری های مقابله شامل خارج شدن مداوم ترشحات از آلت تناسلی، دفع دشوار و دردناک ادرار، قرمز شدن ناحیه تناسلی، نمایان شدن توده در ناحیه تناسلی و بروز حساسیت و احساس خارش در ناحیه تناسلی است. زوجین باید بدانند عفونت می تواند بدون وارد شدن آلت تناسلی مرد به واژن نیز انتقال یابد.

در صورت مشاهده هر یک از این علایم و نشانه ها، بلافضله به پزشک مراجعه کنید؛ به خاطر داشته باشید به تأخیر انداختن درمان بیماری های جنسی می تواند تبعات و عوارض مهمی را در پی داشته باشد که شامل نازا شدن، درد طولانی مدت، بروز عفونت های مزمن، انتقال عفونت ها و بیماری ها به جنین یا نوزاد و در نهایت سقط، ناقص شدن یا مرگ جنین و نوزاد می شود. همچنین فرزندتان ممکن است به همان بیماری که از آن رنج می برید مبتلا شود.

شستن واژن پس از اتمام رابطه جنسی. امروزه روش های قابل اعتمادتر پیشگیری از بارداری برای فاصله گذاری بین فرزندان وجود دارند که شامل انواع قرص، وسیله داخل رحمی یا IUD، کاندوم، آمپول، و کاشتنی یا ایمپلنت است. برخی از زوج ها ممکن است به علت منع پزشکی، قادر به استفاده از برخی از روش های فوق نباشند. بنابراین، می توانید پیش از استفاده از هر یک از روش های پیشگیری، مشاوره نمایید.

سلامت مادر و فرزندان حائز اهمیت است. تنظیم فاصله بین بارداری ها به روش های مختلفی صورت می گیرد.

برای انتخاب روش فاصله گذاری ارزان و بدون عوارض جانبی، می توانید با پزشک یا کارشناس بهداشت باروری مشورت کنید. برخی از روش های فاصله گذاری بین بارداری ها که اثربخشی آنها کم است عبارتند از: محاسبه زمان تخمک گذاری و اجتناب کردن از برقراری رابطه جنسی در این زمان، خروج آلت تناسلی از واژن پیش از انزال مرد،

روش های پیشگیری برای فاصله گذاری بین فرزندان

تزریقی ها

بسته به نوع آمپول، زن باید هر ماه، هر دو ماه یا هر سه ماه یک بار، این آمپول را تزریق کند. آمپول نیز مانند سایر روش های هورمونی، عوارضی را بدبندی دارند که معمولاً در طول زمان برطرف می شوند.

قرص های خوارکی

قرص های خوارکی، هورمونی هستند و باید روزانه مصرف شوند. این داروها بسیار موثرند و ممکن است سایر مشکلات زنان را درمان کنند. عوارض جانبی قرص ها نیز معمولاً پس از مدت کوتاهی بهبود می یابد؛ البته برخی اوقات، عوارض جانبی این قرص ها به اندازه ای است که باید مصرف آنها را متوقف و از روش های دیگر استفاده کرد.

ایجاد کننده مانع

این روش ها شامل وارد کردن یک مانع به واژن یا کشیدن کاندوم روی آلت تناسلی مرد، پیش از برقراری رابطه جنسی است. همراهی استفاده از این روش ها با ژل ویژه از میان برنده اسپرم، می تواند کارایی آنها را افزایش دهد. این روش ها موثرند. کاندوم می تواند از ابتلا به بیماری های مقاربتی نیز جلوگیری کند.

ایمپلنت ها یا کاشتنی ها

کاشتنی ها یا ایمپلنت ها دستگاه های کوچک پلاستیکی هستند که زیر پوست بازوی زن قرار می گیرند و هر ۳ تا ۵ سال باید تعویض شوند.

وسیله داخل رحمی پیشگیری از بارداری (IUD)

این وسیله داخل رحم زن قرار می گیرد و بسته به نوع مورد استفاده، می توان پس از ۳ تا ۱۰ سال، آن را تعویض کرد. برخی از مدل های این دستگاه توانایی ترشح هورمون نیز دارند و می توانند مشکلات دیگر زنان را نیز حل کنند. توصیه می شود که خانم هایی که هنوز بچه دار نشده اند، از این روش استفاده نکنند.